

2/3 2007

4. udgave**Bemærk nyt punkt 2 på dagsordenen**

FO=Forhandlingsoplæg

L=Lukket behandling

Europaudvalget

holder åbent møde:

fredag den 23. februar 2007, kl. 10.00i værelse 2-133**Dagsorden:**

- FO 1. Rådsmøde nr. 2787 (økonomi- og finansministre) den 27. februar 2007
Forelæggelse ved finansministeren
2. **Samråd med finansministeren om samrådsspørgsmål N (Rådets opfølgning den 30/1-07 på dommen om den iranske modstandsbevægelse (PMOI))**
Alm. del (06) – samrådsspørgsmål N (vedlagt)
- L 3. Politisk drøftelse og eventuelt afgivelse af betænkning over B 29 (EU-agentur for grundlæggende rettigheder)
B 29 – bilag 2 (udkast til betænkning)
B 29 – svar på spørgsmål 1-12
- L 4. Gennemgang og fastlæggelse af tidsplan for udvalgets behandling af følgende forslag:
- a) B 34 (EU's optagelsesforhandlinger med Tyrkiet)
B 34 – bilag 1 (udkast til tidsplan)
- b) B 59 (revision af Euratom-traktaten)
B 59 – bilag 1 (udkast til tidsplan)

L 5. Eventuelt

Der vedlægges foreløbig oversigt over det under punkt 1 nævnte møde

Andre arrangementer for Europaudvalgets medlemmer i uge 9:

Mandag 26/2: Møde i Europa-Parlamentet om EU's transportpolitik

Tirsdag 27/2 kl. 13.00-14.00: Underudvalgsmøde

Onsdag 28/2-torsdag 1/3: Interparlamentarisk møde i Europa-Parlamentet om euroen

Fredag 2/3 kl. 9.30-11.00: Møde med de danske MEP'ere

Fredag 2/3 kl. 11.00: Europaudvalgsmøde

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 27. februar 2007

Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

1. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

a) Stabilitetsprogrammer

– *Rådsudtalelser*

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 71 (seneste behandling i EEU 7/10-05)

b) Konvergensprogrammer

– *Rådsudtalelser*

SEK (2007) 0071 (Forslag til rådsudtalelse om Danmarks opdaterede konvergensprogram)

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Alm. del (06) – bilag 87 (Danmarks konvergensprogram for 2006)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 71 (seneste behandling i EEU 7/10-05)

FO c) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr. Polen

– *Rådshenstilling*

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 58)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) - bilag 99, side 421 (seneste behandling i EEU 24/11-06)

(03) side 1292 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 2/7-04)

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007

a) Key Issues Paper

– *Godkendelse*

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 64)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) - bilag 191, side 703 (seneste behandling i EEU 26/1-07)

b) Opdatering af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG)

– *Færdiggørelse af udkast*

KOM (2006) 0816

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 66)

Alm. del (06) – bilag 12 (regeringens rapport om fremskridt med det nationale reformprogram)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) - bilag 191, side 703 (seneste behandling i EEU 26/1-07)

c) Bedre regulering

– *Rådskonklusioner*

KOM (2007) 0023

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 68)

Rådsmøde 2784 – bilag 1 (samlenotat vedr. rådsmøde konkurrenceevne 19/2-07 indeholdende høringssvar)

Alm. del - bilag (042) 215 (regeringens liste over 50 danske forslag til regelforenkling af 7/7-05)

KOM (2006) 0689 – svar på spørgsmål 1 (om tiltag til at sikre reduktion af de administrative byrder)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) - bilag 216, side 744 (seneste behandling i EEU 7/2-07)

Alm. del (06) - bilag 191, side 706 (behandlet i EEU 26/1-07)

3. Revisionsrettens årsberetning for 2005

– *Rådshenstilling*

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 74)

Rådsmøde 2787 – bilag 2 (Finansudvalgets udtalelse vedr. Revisionsrettens årsberetning)

Alm. del (06) - bilag 37 (Revisionsrettens årsberetning)

Alm. del (06) – bilag 68 (henvendelse vedr. endelig udgave af Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2005)

Alm. del (06) – bilag 109 (Rigsrevisionens faktuelle notat om Revisionsrettens årsberetning)

Rådsmøde 2764 – svar på spørgsmål 1 (om bedre kontrol med gennemførelse af EU-budgettet)

Rådsmøde 2764 – svar på spørgsmål 2 (om regeringens holdning til Revisionsretten revision af EU's budget)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) - bilag 72, side 246 (seneste behandling i EEU 3/11-06)

Alm. del (06) – bilag 73, side 312 (samråd med finansministeren i EEU 10/11-06)

4. Finansielle tjenesteydelser

a) Clearing og afvikling – Code of Conduct

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2004) 0312

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 82)

Bilag (03) 955 (grundnotat af 7/6-04)

Bilag (03) 1147 (supplerende grundnotat af 10/8-04)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) - bilag 99, side 430 (seneste behandling i EEU 24/11-06)

Alm. del (06) - bilag 28, side 22 (behandlet i EEU 6/10-06)
(041) side 165 (behandlet i EEU 12/11-04)

b) Clearing og afvikling – TARGET2-Securities

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 84)

5. Eventuelt

Dagsordenspunkt 1, 2a, 2b og 3 henhører under Finansministeriets ressort, dagsordenspunkt 2c og 4 henhører under Finansministeriets og Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

6. Siden sidst

Ingen punkter

Referat af 20. Europaudvalgsmøde fredag den 23. februar 2007, kl. 10.00

Til stede: Charlotte Antonsen (V) næstformand, Erling Bonnesen (V), Birgitte Josefsen (V), Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Svend Auken (S), Morten Bødskov (S), Niels Helveg Petersen (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF), Rune Lund (EL).

Desuden deltog finansminister Thor Pedersen.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 2787 (økonomi- og finansministre) den 27. februar 2007

Dagsordenspunkt 1, 2a, 2b og 3 henhører under Finansministeriets ressort, dagsordenspunkt 2c og 4 henhører under Finansministeriets og Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

Finansministeren: Først vil jeg sige, at talepunktet på et af punkterne er lidt langt. Det er ikke for at provokere, men det skyldes, at vi har hele 20 stabilitets- og konvergensprogrammer på dagsorden på én gang, hvilket ikke er sket før. Det kunne gøres meget længere end det, jeg her forelægger. Men det bliver altså lidt langt.

Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr. Polen forelægges til forhandlingsoplæg. De øvrige sager forelægges til orientering.

Om sagernes nærmere indhold henviser jeg som sædvanlig til de aktuelle notater.

1. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

a) Stabilitetsprogrammer

- Rådsudtalelser

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 71 (seneste behandling i EEU 7/10-05)

b) Konvergensprogrammer

- Rådsudtalelser

SEK (2007) 0071 (Forslag til rådsudtalelse om Danmarks opdaterede konvergensprogram)

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Alm. del (06) – bilag 87 (Danmarks konvergensprogram for 2006)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 71 (seneste behandling i EUU 7/10-05)

Finansministeren: På mødet skal vi som nævnt behandle 20 medlemslandes stabilitets- og konvergensprogrammer. Resten af programmerne forventes behandlet på mødet i marts.

Jeg vil i år give en tværgående præsentation af programmerne, hvor landene kategoriseres efter deres mellemfristede mål for den strukturelle saldo – det såkaldte MTO – der skal fastsættes, så det tager højde for landenes offentlige gæld og potentielle vækst. Landene deles ind i følgende grupper:

- 1) Lande, der i 2006 opfylder deres MTO.
- 2) Lande, der ikke forventes at have opfyldt deres MTO i 2006.
- 3) Lande, som er underlagt proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, og som dermed heller ikke forventes at have opfyldt deres MTO i 2006.

Overordnet set går det bedre med medlemslandenes offentlige finanser, idet budgetunderskuddene falder som følge af bedre konjunkturer. Udfordringen er nu at udnytte de ”gode tider” til blandt andet at fremme konsolideringen af de offentlige finanser.

Endvidere er holdbarhedsvurderingen for de 20 lande i gennemsnit lidt bedre end angivet i Kommissionens holdbarhedsrapport, som jeg forelagde for udvalget i efteråret. Det skyldes forbedringen af de aktuelle offentlige finanser, mens de langsigtede udfordringer er uændrede.

Generelt har landene med de dårligste aktuelle offentlige finanser også de største udfordringer med hensyn til at sikre den langsigtede holdbarhed for de offentlige finanser. Mange lande har gennemført reformer, f.eks. på pensionsområdet, men en del lande har behov for at gøre mere og – ikke mindst – sørge for, at allerede vedtagne reformer faktisk implementeres.

Den første gruppe er de lande, der i 2006 opfylder deres MTO. Til kategorien af lande, der i 2006 opfylder deres MTO, hører seks lande, nemlig Danmark, Estland, Irland, Nederlandene, Finland og Sverige. Bortset fra Nederlandene er disse landes MTO'er mere ambitiøse, end deres potentielle vækst og offentlige gæld tilsiger, idet landene tager højde for holdbarhedsudfordringerne for deres offentlige finanser. Konkret er MTO'erne generelt enten en balanceret eller positiv strukturel saldo, idet Nederlandene dog har et MTO på -1 pct. til -0,5 pct. af BNP.

Alle landene i gruppen forventer at have overskud på den faktiske offentlige saldo og opfylde deres MTO med en vis margin gennem hele programperioden. For både Estland, Irland, Nederlandene og Sverige er der risiko for, at landenes finanspolitik vil være procyklisk i 2007.

Alle landene i gruppen har en offentlig gæld, som er mindre end referenceværdien på 60 pct. af BNP, og forventer at nedbringe gælden over programperioden. Det gælder især Danmark og Sverige, som forventer at ned-

bringe gælden med henholdsvis 11 pct. af BNP og 13,5 pct. af BNP.

Holdbarhedsudfordringen med hensyn til de offentlige finanser er generelt begrænset for landegruppen. Det gælder især for de lande, der – udover aktuelt sunde finanser – har gennemført reformer, herunder på pensionsområdet. Det vil især sige Sverige, Finland, Estland og Danmark.

Om Danmark kan jeg i øvrigt nævne, at vores finanspolitiske strategi bliver fremhævet. Jeg siger det ikke for at provokere, men vi fremhæves som et godt eksempel på finanspolitik i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten, og vores reformer i velfærdsaftalen høster stor anerkendelse.

Den næste gruppe er lande, der ikke forventes at have opfyldt deres MTO i 2006. Denne gruppe – som ikke er underlagt proceduren for uforholdsmæssigt store underskud – rummer Cypern, Frankrig, Litauen, Luxembourg og Slovenien. Luxembourg, Litauen og Slovenien har et MTO på ca. -1 pct. af BNP, mens Cyperns MTO er -0,5 pct. af BNP og Frankrigs MTO en balanceret strukturel saldo. Luxembourg har et mål om at opfylde sit MTO i 2007, Cypern og Litauen i 2008, Slovenien i 2009 og Frankrig i 2010.

Stabilitets- og vækstpacten foreskriver en årlig forbedring af den strukturelle saldo på – som udgangspunkt – 0,5 pct. af BNP for eurolande og ERM II-lande, der endnu ikke opfylder deres MTO, og mere end 0,5 pct. af BNP i de såkaldt gode tider. Frankrig og Cypern fulgte reglen i 2006 og forventes også at gøre det fremover, Frankrig dog bortset fra i 2007, hvor forbedringen af den strukturelle saldo kun udgør 0,3 pct. af BNP.

Luxembourg, Litauen og Slovenien opfyldte derimod ikke reglen i 2006, og Slovenien forventes heller ikke at gøre det i de kommende år. Luxembourg og Litauen forventes at opfylde reglen fremadrettet, men Litauen opfordres til at styrke tilpasningen mod MTO med ekstra tiltag for at sikre, at en årlig forbedring på 0,5 pct. opnås.

Alle fem lande i gruppen forventer at styrke deres faktiske offentlige saldo og nedbringe deres gældskvote over programperioden, bortset fra Luxembourg, der forventer en svag stigning i gælden, dog fra et meget lavt udgangspunkt. De havde en offentlig gæld på 7,5 pct. af BNP i 2006.

For Frankrig, Litauen og Slovenien vurderer Kommissionen, at der er risiko for, at budgetudviklingen kan blive værre end skønnet, særligt i de sidste år af landenes programperiode.

Samlet set er holdbarhedsudfordringen for denne gruppe af lande større end for den forrige landegruppe. Det skyldes, at flere af landene endnu ikke har vedtaget reformer til nedbringelse af de aldersrelaterede udgifter eller har behov for yderligere reformer.

Den tredje gruppe består af lande, som er underlagt proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, og som dermed heller ikke forventes at

have opfyldt deres MTO i 2006. Det drejer sig om 9 lande: Tyskland, Grækenland, Italien, Ungarn, Malta, Polen, Portugal, Slovakiet og Storbritannien. Disse landes MTO'er er enten en balanceret strukturel saldo eller et strukturelt underskud på 0,5 pct. af BNP. Slovakiets MTO er dog mindre ambitiøst med et underskud på 0,9 pct. af BNP.

Kommissionen vurderer, at alle disse lande – på nær Slovakiet og muligvis Storbritannien – vil opfylde 0,5 pct.-reglen i år. Altså reglen om, at man skal forbedre med 0,5 pct. i de enkelte år.

Ud af de ni lande forventer kun Portugal og Italien at opfylde deres MTO inden for programperioden – Portugal i 2010 og Italien i 2011.

Kommissionen vurderer, at stort set alle de lande, som ikke forventer at opfylde deres MTO inden for programperioden, bør styrke deres tilpasning mod MTO, særligt i lyset af den gunstige konjunktursituation i flere af landene. Eksempelvis har Tyskland ikke planer om at stramme de offentlige finanser i 2008, hvor landets konjunktursituation skønnes at være gunstig.

Alle landene i gruppen forventer at styrke deres faktiske offentlige saldo over programperioden, og de fleste forventer at nedbringe deres gældskvotestørrelse. Kommissionen vurderer dog, at der for de fleste af landene er risiko for, at udviklingen i de offentlige finanser bliver værre end skønnet, særligt i de sidste år af landenes programperiode.

De seneste data tyder på, at Tyskland og Malta har korrigeret deres uforholdsmæssigt store underskud i 2006, og de to lande forventes derfor at få ophævet deres procedurer for uforholdsmæssigt store underskud i løbet af i år.

De fleste af landene vurderes at være i mellem- eller højrisikogruppen med hensyn til at sikre holdbarheden af de offentlige finanser. Højrisikolandene – Ungarn, Grækenland og Portugal – har endnu ikke vedtaget reformer eller har behov for yderligere tiltag.

Dette var meget kort i forhold til det oprindelige oplæg, vil jeg sige.

Rune Lund sagde, at Enhedslistens holdning er den, at de kriterier, der ligger i stabilitets- og vækstpagten, er utroligt stramme og udtryk for en stærk borgerlig tankegang, i stedet for at man tænker på, hvordan det offentlige kunne være en motor til at fremme vækst og skabe arbejdspladser. Han mente, de meget store problemer med arbejdsløshed i Europa i høj grad skyldes stabilitets- og vækstpagten.

Svend Auken syntes faktisk, den proces, hvor man følger de enkelte landes økonomiske politik og via den frivillige koordineringsmetode forsøger at få dem til at leve op til kravene indebærer en styrkelse af den økonomiske udvikling i Europa. Billedet ser lysere ud i dag på grund af de meget gunstige konjunkturer. En lang række af landene har gennemført reformer, som er meget fornuftige.

Svend Auken savnede lidt om, hvordan EU påvirker stabiliteten i landene, og tænkte her på, at man i de seneste dage har set, at EF-Domstolen har afsagt nogle domme, bl.a. om pensioner, som underminerer skattegrundlaget i de enkelte lande. Det er meget uheldigt, idet konsolideringen af de offentlige finanser er vigtig navnlig i gode tider, sådan som finansministeren er inde på.

Svend Auken sagde til Rune Lund, at man ikke kan forhindre en borgerlig finansminister i at udtale sig borgerligt, også når han er uden for landets grænser. Han var i øvrigt slet ikke enig med Rune Lund i, at det nødvendigvis er borgerlig politik at være tilhænger af prisstabilitet og at sørge for, at arbejdsmarkedspolitikken tilskynder folk til at gå på arbejde og til at skaffe sig de fornødne kvalifikationer. Han gjorde opmærksom på, at mange af de ting, finansministeren bliver rost for, ikke er noget, han har æren for, idet de blev gennemført, før han blev finansminister, f.eks. hele arbejdsmarkedspolitikken.

Finansministeren understregede i sit svar, at pagten hedder stabilitets- og vækstpagten, og man starter med at lave et stabilt grundlag for vækst med lav inflation. Når man skal betale sin gæld i gode tider, er det for at man ikke lige pludselig skal reducere i de offentlige velfærdsgoder i dårlige tider. Han var klar over, at det nok kolliderer med Rune Lunds ideer. I øvrigt henviste han til, at man i Nordkorea og Cuba siger, det går glimrende, og befolkningen mangler simpelt hen ingenting.

I svaret til Svend Auken sagde finansministeren, at man i kredsen af økonomi- og finansministre ikke oplever nogen forskel, selv om de har forskellige politiske holdninger. Ingen af landene finder, at man blander sig unødigt i deres anliggender. Landene er enige i de henstillinger, de får, hvilke egentlig er overraskende. Det drejer sig om at komme tilbage på sporet. Det danske system med flexicurity interesserer mange lande, idet det indebærer en motivationsfaktor. Det er ikke den bedste motivationsfaktor, hvis man går ned i løn, når man får et job.

Morten Messerschmidt syntes, det var en meget fin redegørelse, finansministeren kom med om, hvad der er sund finanspolitik. Han bad finansministeren bekræfte, at der er nogle lande inden for eurozonen, som rent faktisk har fremsat nogle ønsker om ændringer af prioriteringerne i stabilitets- og vækstpagten, og at ingen af de lande har systemer, der kan sammenlignes med Cuba og Nordkorea.

Rune Lund kunne ikke forstå, at han skulle puttes i den bås, hvor man gik ind for diktatur, fordi han ikke var tilhænger af, at de sociale ydelser skal ned, og at der er en ensidig fokus på stabilitet. Alle de mennesker, der kæmper for et socialt Europa og er kritiske over for Lissabonstrategien, er nu åbenbart tilhængere af Nordkorea.

Svend Auken gentog, at EU selv skal bidrage til konsolideringen og sikre landenes skatteindtægter, og så kan man altså ikke have, at EF-Domstolen er fuldstændig ligeglad med det. Det er retsgrundlaget, ministrene må se på. Hensynet til de offentlige finanser må på en eller anden måde skrives ind, så man ikke får domstolsafgørelser, der pludselig giver store huller i de nationale statskasser.

Finansministeren gentog, at han i Økofinrådet ikke oplevede, at der var forskellige synspunkter. Måske kunne man i visse landes presse opleve "løsgående missiler", og måske kunne andre sige noget andet i en lokal valgkamp, men blandt finansministrene var der ingen, der kritiserede stabilitets- og vækstpagten i dens nuværende udformning.

Finansministeren ville meget nødtigt kritisere EF-Domstolen. Nogle gange træffer Domstolen afgørelser, som generer stort set alle landene.

Svend Auken præciserede, at det ikke var domstolsafgørelserne, han kritiserede, men lovgrundlaget, som Ministerrådet har ansvaret for. Der er et retsgrundlag i traktaten, men samtidig har Ministerrådet prøvet at opprioritere hensynet til forbrugerbeskyttelse, miljø osv., således at de er jævnbyrdige med de frihedsrettigheder, der står i traktaterne. På samme måde må hensynet til de offentlige finanser være en af de overordnede målsætninger, således at Domstolen kan inddrage det, når den tager stilling til proportionalitetsprincippet.

Finansministeren erklærede sig enig heri.

FO **c) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr. Polen**
- Rådshenstilling

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 58)

Udvalgs mødereferater:

Alm. del (06) - bilag 99, side 421 (seneste behandling i EEU 24/11-06)

(03) side 1292 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 2/7-04)

Finansministeren: Jeg forventer, at vi vedtager en ny henstilling, der anbefaler Polen at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud i 2007. Henstillingen bekræfter således fristen i vores første henstilling til Polen, efter at vi sidste år måtte konstatere, at Polen ikke havde gennemført tilstrækkeligt effektive tiltag i opfølgning på anbefalingen.

Den nye henstilling vil endvidere anbefale Polen at styrke den strukturelle saldo med mindst 0,5 pct. af BNP i 2007 og at gennemføre effektive tiltag inden for seks måneder.

Polens konvergensprogram sigter mod et underskud på 3,4 pct. af BNP i 2007. Polen lægger til grund, at det vil være konsistent med en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i kraft af de særlige regler, der tager

hensyn til de negative effekter på saldoen af de pensionsreformer, som den polske regering gennemfører.

Det forventes ikke, at Rådet vil tage stilling til dette spørgsmål, før det eventuelt kan blive relevant i forbindelse med en vurdering af betingelserne for ophævelse af proceduren, når der foreligger faktiske tal for saldoen i 2007 og nye skøn for saldoen efter 2007.

Det mest sandsynlige er måske, at spørgsmålet slet ikke bliver afgørende, nemlig hvis Polens underskud – inklusive effekten af pensionsreformen – kommer ned under 3 pct. af BNP. Væksten i Polen bliver således ved med at overraske positivt, og Kommissionens seneste skøn peger på en polsk vækst på 6 pct. i 2007. De positive effekter på finanserne af de gode tider bør dog ikke medføre en mindre ambitiøs underliggende budgetforbedring. Polen bør tværtimod styrke sin indsats for at sikre en strukturel budgetforbedring på mindst 0,5 pct. af BNP i år.

FO

Regeringen støtter den ventede henstilling til Polen.

Rune Lund henviste til det, han havde sagt om stabilitets- og vækstpagten. På baggrund heraf kunne Enhedslisten ikke gå ind for, at den pisk, der findes i reglerne for stabilitets- og vækstpagten, bruges over for Polen, og går imod forhandlingsoplægget.

Svend Auken havde ikke noget imod forhandlingsoplægget, som han mente var fornuftigt.

Morten Messerschmidt sagde i anledning af det, finansministeren havde sagt om stabilitets- og vækstpagten, at han i vidt omfang støttede de makroøkonomiske hensigter, der ligger bag politikken, men han støttede bare ikke, at EU skal blande sig i, hvordan Polen skal føre sin finanspolitik, og derfor kunne han ikke støtte forhandlingsoplægget.

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007

c) Key Issues Paper

- *Godkendelse*

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlentat side 64)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) - bilag 191, side 703 (seneste behandling i EEU 26/1-07)

d) Opdatering af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG)

- *Færdiggørelse af udkast*

KOM (2006) 0816

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlentat side 66)

Alm. del (06) – bilag 12 (regeringens rapport om fremskridt med det nationale reformprogram)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) - bilag 191, side 703 (seneste behandling i EEU 26/1-07)

Finansministeren: Det tyske formandskab har lavet et nyt, forbedret udkast til Økofins Key Issues Paper til Det Europæiske Råds forårstopmøde. Blandt andet understreges nu vigtigheden af, at landene fører en sund makroøkonomisk politik i overensstemmelse med Stabilitets- og vækstpagten. Der står også mere om sammenhængen mellem makro- og strukturpolitikker, og flere emneområder med relevans for forårstopmødet er medtaget. Desuden fremstår behovet for strukturreformer nu ikke som noget, der særligt relaterer sig til gruppen af eurolande. Det er fordi det i virkeligheden er krav, der gælder for alle landene i Fællesskabet.

Jeg synes overordnet, at papiret har de rigtige budskaber. Der kunne dog godt stå noget mere konkret om de nødvendige strukturreformer. Jeg forventer, at vi bl.a. skal drøfte en tekst om EU-samarbejde om skattepolitik, som der endnu ikke er enighed om. Jeg lægger vægt på, at teksten i givet fald koncentrerer sig om det igangværende arbejde inden for virksomhedsbeskatning og bekæmpelse af skattesvig.

Med henblik på forberedelse af Økofins indstilling om vedtagelse af landespecifikke anbefalinger knyttet til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer er Kommissionens forslag til anbefalinger blevet behandlet i EPC og EFC. Det har givet anledning til en række præciseringer i de landespecifikke konklusionstekster, og for enkelte lande er vurderingen af fremskridt med gennemførelse af deres nationale reformprogrammer blevet mere positiv. Det gælder Grækenland og Frankrig.

Morten Messerschmidt henviste til, at da man havde folkeafstemningen om euroen, lød det hele tiden, at euroen overhovedet ikke ville have nogen betydning for landenes finanspolitik og strukturpolitik, og det ville være meget begrænset, hvor meget landene ville blive påvirket. Nu havde man fået et Key Issues Paper, hvor man går ind for yderligere reformer for eurolandene på en række punkter, bl.a. alternative finansieringsmetoder. Morten Messerschmidt ville gerne vide, om finansministeren var enig i, at det er reformer, som går direkte ind i velfærdsstatens ydelser, som man normalt betragter som noget helt centralt for de enkelte landes finanspolitik. De drejer sig bl.a. om en reform af det sociale sikringssystem og incitamentsstrukturen, og det handler vel om lavere eller højere skatter. Er finansministeren ikke enig i, at det er områder, som helt klart hører under medlemslandenes suveræne afgørelse?

Rune Lund syntes ligesom Morten Messerschmidt, det var et stort problem, at EU på denne måde vedtager et Key Issues Paper, der indeholder nogle elementer, som er et frontalt angreb på velfærdssamfundet. Han mente, "reformer af sociale sikringssystemer" betyder lavere sociale ydelser, og at "bedre incitamentsstrukturer" handler om, at hvis man giver folk lidt mindre i sociale ydelser, får de nok lyst til at arbejde lidt mere. Han mente, det var

udtryk for en totalt gammeldags økonomisk tankegang. Derfor forstod han ikke, at der ikke var mere modstand mod regeringens politik på dette område. Hvis der skulle gives mandat på dette punkt, ville Enhedslisten gå imod det.

Finansministerens svar er anført ovenfor under punkt 1 a.

e) Bedre regulering

- *Rådskonklusioner*

KOM (2007) 0023

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 68)

Rådsmøde 2784 – bilag 1 (samlenotat vedr. rådsmøde konkurrenceevne 19/2-07 indeholdende høringssvar)

Alm. del - bilag (042) 215 (regeringens liste over 50 danske forslag til regelforenkling af 7/7-05)

KOM (2006) 0689 – svar på spørgsmål 1 (om tiltag til at sikre reduktion af de administrative byrder)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) - bilag 216, side 744 (seneste behandling i EUU 7/2-07)

Alm. del (06) - bilag 191, side 706 (behandlet i EUU 26/1-07)

Finansministeren: Som led i forberedelsen af forårstopmødet i marts ventes Økofin at vedtage rådskonklusioner om initiativerne i Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for administrative lettelser i EU. I rådskonklusionerne ventes Økofin blandt andet at

- Støtte, at Det Europæiske Råd på topmødet i marts 2007 fastsætter et mål på 25 pct. for reduktion af administrative byrder med oprindelse i EU-regulering i 2012.
- Opfordre medlemslandene til senest i 2008 at fastsætte ambitiøse nationale reduktionsmål, der tager højde for landenes forskellige udgangspunkt og reguleringsmæssige traditioner.
- Byde handlingsplanens metodiske grundlag velkommen og støtte principperne og prioriteterne for reduktionen af de administrative byrder, herunder at fokusere på de prioriterede indsatsområder og ”fast track” forenklingforslagene.
- Anbefale Kommissionen fortsat systematisk at anvende den såkaldte ”EU-Standard Cost Model” til måling af de administrative byrder inden for de prioriterede indsatsområder. Det er en metode, der ligner den danske.
- Opfordre Kommissionen til at begynde målingerne i starten af sommeren 2007.

Danmark støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU, der ligger i naturlig forlængelse af den indsats for regelforenkling og administrative lettelser, vi gør med herhjemme.

Som jeg også tidligere har understreget, støtter vi en ambitiøs tilgang, der fremmer effektiviteten og styrker konkurrencen på det indre marked, og

som ikke sænker miljøbeskyttelsesniveauet, forbrugersikkerheden eller sundhedsstandarder.

Vi støtter rådskonklusionerne, som er i overensstemmelse med generel dansk holdning til arbejdet med bedre regulering.

Svend Auken mente ikke, der fra de europapositive partier var almindelig tilslutning til den primitive målsætning om en nedsættelse af de administrative byrder med 25 pct., og pegede på, at der er en lang række ting, der er problematiske, bl.a. ud fra miljøsynspunkter. Han mente i øvrigt, at det, der står om skibsfarten, minder om en pressemeddelelse fra Rederiforeningen. Socialdemokraterne mente selvfølgelig, at hvor de administrative byrder kan nedskæres, uden at det går ud over sikkerheden, skal det gøres, men han ville gerne have en drøftelse af de konkrete lettelser, idet han var bekymret for detaljerne.

Finansministeren svarede Svend Auken, at når vi kommer til den endelige udformning af målsætningen, vil den blive forelagt udvalget.

3. Revisionsrettens årsberetning for 2005

- Rådshenstilling

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 74)

Rådsmøde 2787 – bilag 2 (Finansudvalgets udtalelse vedr. Revisionsrettens årsberetning)

Alm. del (06) - bilag 37 (Revisionsrettens årsberetning)

Alm. del (06) – bilag 68 (henvendelse vedr. endelig udgave af Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2005)

Alm. del (06) – bilag 109 (Rigsrevisionens faktuelle notat om Revisionsrettens årsberetning)

Rådsmøde 2764 – svar på spørgsmål 1 (om bedre kontrol med gennemførelse af EU-budgettet)

Rådsmøde 2764 – svar på spørgsmål 2 (om regeringens holdning til Revisionsretten revision af EU's budget)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) - bilag 72, side 246 (seneste behandling i EUU 3/11-06)

Alm. del (06) – bilag 73, side 312 (samråd med finansministeren i EUU 10/11-06)

Finansministeren: Med hensyn til dechargeproceduren kan jeg sige, at på mødet den 27. februar 2007 forventes Rådet at vedtage sin henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2005. Det er – som man ved – Parlamentet, der træffer afgørelsen om decharge.

Rådets henstilling er udarbejdet med udgangspunkt i Revisionsrettens årsberetning for 2005.

I udkastet til henstilling anbefaler Rådet, at der meddeles Kommissionen decharge for gennemførelse af budgettet. Henstillingen indeholder derud-

over en lang række bemærkninger og anbefalinger af såvel generel som sektorspecifik karakter.

Kommissionen skal efterfølgende træffe foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Når det gælder selve revisionserklæringen er det sådan, at i den del af revisionserklæringen, der omhandler regnskabernes rigtighed, anfører Revisionsretten, at regnskabet – med visse reservationer grundet svagheder ved Kommissionens regnskabsførelse – generelt giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt dets finansielle stilling ved regnskabsårets udgang.

Retten har imidlertid heller ikke i år været i stand til at afgive en erklæring uden forbehold for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet. Forbeholdene omfatter både de betalinger, der forvaltes i et partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og de betalinger, der forvaltes direkte af Kommissionen.

Det er utilfredsstillende, at Revisionsretten også i år har måttet afgive en revisionserklæring med væsentlige forbehold for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet.

Regeringen finder dog, at det er afgørende, at Retten anfører, at EU's regnskaber giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt dets finansielle stilling, og at Revisionsretten anerkender de fremskridt i budgetgennemførelsen, der har fundet sted i de seneste år, og som også kan aflæses i Rettens årsberetning for 2005.

Når det har vist sig så vanskeligt at gennemføre EU-budgettet på en fuldt tilfredsstillende måde i praksis, kan det ikke ses uafhængigt af de særlige aspekter ved EU-budgettet. Det drejer sig bl.a. om, at tilskudsordningerne er meget komplekse. Hertil kommer forvaltningens og kontrollens geografiske spredning på mange forskelligartede forvaltningsorganer både på fællesskabsniveau og på nationalt niveau.

I Rådets budgetudvalg har vi fra dansk side fremlagt flere forslag til elementer, der nu indgår i Rådets henstilling i den form, hvori vi nu kender den. Det drejer sig bl.a. om følgende:

- Retten bør i sin præsentation af årsberetningen tydeligere kommunikere og perspektivere omfanget og karakteren af fejl.
- De nationale overordnede revisionsorganers resultater bør i størst muligt omfang indgå i Rettens egen revision og erklæringsafgivelse.
- Retten bør fortsat informere Rådet om ændringer i revisionsmetoden.
- Kommissionens årlige aktivitetsrapporter og ledelseserklæringer bør fortsat forbedres og i større omfang belyse udviklingen i den interne kontrol.

- Kommissionen bør i øvrigt rapportere regelmæssigt til Rådet om fremdriften i indførelsen af en integreret struktur for intern kontrol med budgettet.
- Kommissionen skal udarbejde en rapport om finansielle inddrivelser i alle årene, dvs. 2000-2006, inklusive udestående fordringer på både medlemsstatsniveau og fællesskabsniveau.
- Rådet forpligter sig til en fortsat dybtgående behandling af alle budgetkontrolspørgsmål.

Under selve behandlingen af Rettens årsberetning har det i øvrigt vist sig, at flere lande end tidligere har været aktive i forhandlingerne. Tidligere har det kun været Holland, Storbritannien og Danmark, der har været på den absolut aktive side, men i år har Sverige og Østrig også været aktive. Jeg håber derfor, at flere lande vil tage ordet på mødet i økofinmødet, hvilket kan bidrage til at understrege, at Rådet tager Rettens kritik alvorlig.

Vi mener, at Danmark bør tilslutte sig Rådets dechargehenstilling. Det skyldes at:

- Der kan konstateres en række fremskridt i gennemførelsen af EU-budgettet, hvilket også fremgår af Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2005.
- De igangværende foranstaltninger kan bidrage til en styrkelse af budgetgennemførelsen.
- De danske synspunkter er tydeligt afspejlet i rådshenstillingen til Parlamentet.

Dertil kommer, at vi ikke har nogen vetoret – det skal man erindre – idet Rådet vedtager sin dechargehenstilling med kvalificeret flertal.

Jeg kan afslutningsvis oplyse, at Finansministeriet efter mødet i Økofin den 27. februar vil søge at bidrage til, at de enkelte elementer i Rådets henstilling om decharge for regnskabsåret 2005 udmøntes bedst muligt.

Morten Messerschmidt var glad for, at finansministeren sagde, Danmark ikke har vetoret, idet han havde erfaret, at vi normalt ikke ville bruge vores vetoret. Når vi ikke har vetoret, har finansministeren mulighed for rigtigt at signalere utilfredshed med, at man fem år i træk har haft et budget, som ikke overholder de mest fundamentale kriterier for budgetaflæggelse. Han opfordrede finansministeren til at sige, at vi ikke kan give decharge og ganske enkelt ikke vil sætte vores navn under noget, som er så rærligt. Han ville gerne vide, hvornår finansministeren mente, det ville være muligt at aflægge et anmærkningsfrit regnskab, som man kunne give decharge for.

Morten Messerschmidt kunne fuldt ud støtte op om de mange nye tiltag, men spurgte, om det ikke ville være naturligt, når både Kommissionen og Ministerrådet pegede på medlemslandene som de store syndere, at man land for land specificerede, hvor problemerne var, og opstillede nogle ”best

practices” for de enkelte lande, samtidig med at man sagde, at hvis de ikke levede op til dem, ville de blive straffet.

Rune Lund undrede sig over det, der stod i Revisionsrettens rapport, og hæftede sig ved, at Revisionsretten tog forbehold i forhold til den fælles landbrugspolitik og strukturpolitikken. Han erkendte, at medlemslandene har en vis form for medskyld, men mente, at det absurde skyldes, at EU via sine fonde vil uddele penge til hver eneste lille flække. Rune Lund pegede på, at der også er problemer med de interne politikker, og her er det EU, der har ansvaret. Han mente ikke, Danmark kan give grønt lys for budgettet.

Svend Auken havde en helt anden opfattelse af Revisionsrettens rapport end Morten Messerschmidt og Rune Lund. For det første mente han, den var meget mere positiv, end den havde været før. Den peger på, at der er gjort meget store fremskridt. På landbrugsområdet har man nu et kontrolsystem, som gør, at man stort set kan se, hvad der dyrkes på hver eneste mark. Det vil sige, at man har styr på det udgiftsområde til næsten fuld tilfredshed. Der vil formentlig altid være en vis usikkerhed med hensyn til ulandshjælp, idet det ikke er så nemt at lave projekter i disse lande. Og inden for forskning har vi selv gjort opmærksom på, at man ikke må lave reglerne så stramme, at de slet ikke kan bruges i forskningsmiljøerne.

Svend Auken betegnede det som utilfredsstillende, at Revisionsretten opererer med så stramme betingelser, at regnskabet aldrig kan godkendes. Derfor opfordrede han til, at man opstiller nogle mere rimelige betingelser.

Svend Auken så gerne, at man i højere grad peger på, hvad der konkret er i vejen i de enkelte lande, så man kan reagere på det. Det kan ikke være rigtigt, at alle er under anklage.

Svend Auken var klar over, at Ministerrådet kun kommer med en henstilling, og at det er Europa-Parlamentet, der træffer afgørelsen om decharge, men da der er tale om politisk vigtige beslutninger, anmodede han regeringen om til næste år at forelægge sagen til forhandlingsoplæg. Han tilføjede, at han ikke bebrejdede finansministeren, at denne ikke gjorde det i år, for det plejede man ikke, men han opfordrede regeringen til at gøre det næste år, så finansministeren kunne være sikker på at have et flertal i Europaudvalget bag sig.

Finansministeren henviste i sin besvarelse til, at Danmark har en interesse i at støtte Kommissionen, hvor kommissæren på området er meget aktiv. Vi har en målsætning om at få en ren revisionserklæring i 2010. Det er også det, Kommissionen arbejder for. Det er et meget, meget ambitiøst mål med 15 gamle lande og 12 nye lande, når vi tager Rumænien og Bulgarien med.

Vi har ikke mandat til at kritisere Revisionsretten og er også interesseret i, at den er uafhængig og ikke er underlagt et politisk pres, men vi har

mulighed for at tilkendegive, hvad vi synes, og vi synes ikke, den giver Ministerrådet de værktøjer, det har brug for. Det skal være synligt, hvor der er fejl, således at landene kan gøre det bedre. Vi har fra dansk side haft succes med at få ændret arbejdsformen, og det er ret betydelige ændringer, vi har fået igennem.

Den måde, Revisionsretten arbejder på, ligner den måde, nogle lande arbejder på, men andre lande siger, at den arbejder bedre, end de gør nationalt.

Problemet er, at man ikke skelner mellem, hvad der er egentlige fejl, som dækker over svig, og hvad der skyldes manglende dokumentation eller misforståelser. Hvis Revisionsretten f.eks. går til et land og siger, man mangler dokumentation, så kan landet sige, at den ligger ude i kommune X, men hvis det så viser sig, at den ligger ude i kommune Y, så kan dokumentationen komme for sent frem, og så registrerer Revisionsretten det som en fejl, selv om det viser sig, når dokumentationen kommer, at der ikke er nogen fejl. Det er derfor, vi siger, at man bør se på budgettet over et længere tidsrum.

Fejlene er på 1,2 pct. af de samlede budget, men fejlene kan f.eks. bero på en forkert oversættelse, som det var tilfældet for Danmarks vedkommende, hvor man sagde, at vi ikke havde informeret landmændene, men det havde vi.

Man skønner, at svigandelen ligger på 1/6 af fejlandelen.

Med hensyn til Revisionsrettens synspunkt om, at ansvaret skal være forankret et sted, kan det her i landet godt lade sig gøre at få finansministeren til at skrive under, men i lande som Tyskland og til dels Spanien med delstater ligger kompetencen i mange tilfælde hos delstaterne.

Det var finansministerens opfattelse, at det, man er i gang med i de aktive lande, i virkeligheden er at styrke Kommissionens muligheder for, at den både eksternt og internt kan få et godt grundlag for kontrollen, og at man blandt regeringerne kan gøre det optimale, således at vi kan nå frem til en blank revisions erklæring. Finansministeren tilføjede, at projektet jo er enormt og meget komplekst.

Hvis man opstiller alt for skrappe betingelser, havner man dér, hvor man – som Svend Auken er inde på – ikke gør brug af systemet. Mindre virksomheder opgiver at få andel i et gode, fordi de ikke har størrelsen til det papirarbejde, der følger med. I den forbindelse pegede finansministeren på, at vi ikke har mange store virksomheder i Danmark. Det gælder om at finde en balance. Hvad er nødvendigt for at sikre, at det går rigtigt til? Men samtidig må man ikke dræbe anvendelsen af midler.

I anledning af Svend Aukens bemærkninger om forhandlingsoplæg i forbindelse med decharge sagde finansministeren, at han også selv havde spurgt, om der ikke skulle forelægges forhandlingsoplæg, men fået at vide, at

det havde man aldrig gjort. Men han havde ikke spor imod at ændre traditionen og fremtidig forelægge forhandlingsoplæg i disse sager, som han også syntes var vigtige.

Morten Messerschmidt sagde i anledning af finansministerens sidste bemærkning, at han gik ind for, at man brød den tradition.

Morten Messerschmidt delte fuldstændig finansministerens syn på, at den foreliggende revisionsrapport er langt bedre, end man kan præstere i visse østlige lande eller i Grækenland, men måske er problemet, at der er så store kulturelle forskelle landene imellem.

Han ville spørge finansministeren, om man ikke skulle skrive, at struktur- og landbrugspolitikken var en stor fejl. Det er dér, hovedparten af problemerne er. EU-tilskuddene er for en stor dels vedkommende direkte skadelige både for EU's økonomi og for tredjelande.

Rune Lund erklærede sig enig i det sidste, Morten Messerschmidt sagde. En del af problemet er selvfølgelig, at man har den tankegang, at man skal dele penge ud centralt fra til enhver lille flække.

Svend Auken sagde, at Revisionsretten ikke må opstille nogle betingelser, som er så absurd strenge, at de ikke kan opfyldes. I den forbindelse henviste han til, at House of Lords havde givet udtryk for, at hvis de betingelser havde været gældende i Storbritannien, ville de aldrig få godkendt deres budget. Kommissionen kan ikke opfylde målet, medmindre det er opnåeligt.

Svend Auken var meget glad for tilsagnet fra finansministeren om fremtidig at fremlægge forhandlingsoplæg om decharge.

Finansministeren betegnede rapporten fra House of Lords som interessant læsning og pegede på, at man jo havde en vis erfaring med hensyn til demokrati i England.

Han gav Morten Messerschmidt ret i, at de største problemer findes inden for landbrugssektoren, men det er meget naturligt, for det er dér, der er de største udbetalinger.

Morten Messerschmidt replicerede, at der trods alt er 30 pct. af budgettet, der ikke drejer sig om landbrug.

Han syntes ikke, han havde fået svar på sit spørgsmål om, hvorvidt landenes forskellige kultur med hensyn til budgetdisciplin spillede ind.

Finansministeren erklærede sig delvis enig med Morten Messerschmidt og gentog, at han ønsker, at man skal koncentrere sig om de steder, hvor der er tale om bevidste handlinger, altså svig.

4. Finansielle tjenesteydelser

a) Clearing og afvikling – Code of Conduct

- *Fremskridtsrapport*

KOM (2004) 0312

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 82)

Bilag (03) 955 (grundnotat af 7/6-04)

Bilag (03) 1147 (supplerende grundnotat af 10/8-04)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) - bilag 99, side 430 (seneste behandling i EEU 24/11-06)

Alm. del (06) - bilag 28, side 22 (behandlet i EEU 6/10-06)

(041) side 165 (behandlet i EEU 12/11-04)

Finansministeren: For at opnå større efficiens og bedre integration på det europæiske kapitalmarked opfordrede Kommissær McGreevy sidste år de relevante parter til at implementere en kodeks. Markedsdeltagerne vedtog siden en sådan kodeks, hvilket jeg orienterede om forud for økofinmødet i november.

Kommissæren påpegede dengang, at såfremt markedsdeltagerne ikke selv skaber de nødvendige ændringer inden for de angivne frister, vil Kommissionen stille forslag om de nødvendige tiltag ved eventuel regulering.

På det kommende møde forventer jeg, at Kommissionen vil orientere om, hvorledes man vil overvåge effekten af kodeksen. Jeg forventer også, at Kommissionen vil orientere om de foreløbige resultater af kodeksen.

Morten Messerschmidt mindede om, at sidst man havde haft dette punkt på dagsordenen, havde Kommissionen lagt op til en lovregulering, og dengang havde man talt om "gold plating", altså at når man harmoniserer, skulle det ske efter den laveste fællesnævner. Han ville gerne vide, hvad der var sket med det begreb, og spurgte, om man nu lagde op til, at det var erhvervslivet selv, der skulle finde den laveste fællesnævner. Hvilket "approach" har Kommissionen til Code of Conduct?

Svend Auken ville være interesseret i at høre finansministerens svar på Morten Messerschmidts spørgsmål om "gold plating".

Finansministeren svarede Morten Messerschmidt, at der ikke var tale om en EU-regulering. Markedet skal opnå en bedre regulering.

Morten Messerschmidt syntes, det var interessant at få at vide, hvilken tilgang Kommissionen havde haft til de forhandlinger, den har haft med erhvervslivet. Drejer det sig om at optimere forbrugersikkerheden f.eks. inden for den finansielle sektor, eller drejer det sig om at finde den laveste fællesnævner og så lægge sig på den? Morten Messerschmidt tilføjede, at man kunne tage den debat på et senere tidspunkt, når finansministeren vendte tilbage til sagen.

Svend Auken erklærede sig enig i det, Morten Messerschmidt sagde

om forbrugerbeskyttelse, og gjorde opmærksom på, at hvis der kommer en kodeks for den finansielle sektor, er den i hvert fald ikke forhandlet med forbrugerne. Derfor bad han finansministeren skrive noget om sagen og sende det til udvalget.

Finansministeren lovede i anledning af Morten Messerschmidts og Svend Aukens bemærkninger at oversende et statuspapir om kodeksen.

b) Clearing og afvikling – TARGET2-Securities - Rådskonklusioner

Rådsmøde 2787 – bilag 1 (samlenotat side 84)

Finansministeren: ECB har præsenteret et tiltag, der skal gøre det lettere og billigere at handle værdipapirer over grænserne ved at reducere antallet af eksisterende mellemlid mellem køber og sælger.

Afviklingen af værdipapirer – dvs. udvekslingen af købers penge med sælgers værdipapirer – varetages i dag af de nationale værdipapircentraler. Konsekvensen heraf er, at markederne overvejende forbliver nationale.

Hensigten er at åbne op for den grænseoverskridende handel ved at samle afviklingen af værdipapirer i euro på et sted i EU på en teknisk platform, som ECB etablerer. Projektet er omfattende, og ECB venter, at systemet tidligst kan ventes i drift i 2013.

På det kommende møde forventer jeg en vedtagelse af rådskonklusioner, der opfordrer ECB til at inddrage alle relevante parter i projektet og til at belyse de praktiske, tekniske og juridiske aspekter af denne sag inden en endelig vedtagelse af projektet.

Da Danmark ikke deltager i eurosamarbejdet, har vi fra dansk side kun meget begrænset indflydelse på dets udvikling. Jeg lægger vægt på, at udelandene kan deltage, og at der bliver mulighed for afvikling i andre valutaer end euro. Dette er indført i rådskonklusionerne.

Derfor vil regeringen støtte de konklusioner, som Rådet i givet fald tilslutter sig.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg vedrørende punkt 1 c om Polen. Dansk Folkeparti og Enhedslisten gik imod forhandlingsoplægget.

Punkt 2. Samråd med finansministeren om samrådsspørgsmål N (Rådets opfølgning den 30/1-07 på dommen om den iranske modstandsbevægelse (PMOI))

Alm. del (06) – samrådsspørgsmål N (vedlagt)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan Rådets (Økofin) opfølgning den 30. januar 2007 af dommen om den iranske modstandsbevægelse (PMOI), hvor det blev besluttet, at PMOI fortsat skal stå på EU’s terrorliste, er i overensstemmelse med selve domsafgørelsen, som blev afsagt den 12. december i Retten i Første Instans (T-228/02).”

Rune Lund begrundede samrådsspørgsmålet. Den 12. december 2006 blev der afsagt en dom, hvorefter beslutningen om, at organisationen PMOI skulle optages på EU’s terrorliste, skulle annulleres. Den 30. januar 2007 besluttede Økofinrådet imidlertid at gå imod dommen og alligevel opretholde, at organisationen skulle stå på terrorlisten. Udgangspunktet for, at Rune Lund havde indkaldt til samrådet, var, at sagen ikke var forelagt for Europaudvalget, hvilket han mente den burde have været.

Rune Lund gennemgik derefter forhistorien. Den 19. januar 2007 blev der udsendt en dagsorden for økofinmødet, som skulle finde sted den 30. januar, hvor dette punkt ikke stod på dagsordenen. Den 24. januar besluttedes det i Coreper, at PMOI skulle forblive på listen. Der blev altså på det tidspunkt fra Danmarks side tilkendegivet, at det var man enig i. Den 26. januar 2007 var der et møde i Europaudvalget, hvor man bl.a. diskuterede Lissabonstrategien. På det møde blev sagen ikke nævnt, og udvalget fik igen papirer om den. Den 29. januar kom den officielle dagsorden for økofinmødet, og da var sagen sat på som punkt nr. 7 for rådsmødet en 30. januar. Efter rådsmødet blev der udsendt et referat fra EU, hvor sagen indgår, men i det officielle referat, som Europaudvalget fik den 8. februar, er sagen overhovedet ikke nævnt. Selv om man har deltaget i alle møderne i Europaudvalget og læst alle de papirer, der har været, ville man ikke kunne finde ud af, hvad den danske regerings holdning til sagen har været. Europaudvalget har altså ikke haft nogen mulighed for at blive inddraget. Det mente Rune Lund ikke kunne være rigtigt.

Rune Lund sagde, at når han havde kaldt finansministeren i samråd, selv om sagen hørte under Udenrigsministeriet, var det fordi det var finansministeren, der deltog i det rådsmøde, hvor sagen blev godkendt som et a-punkt.

Han tilføjede, at hvis man i forbindelse med Europaudvalgsmødet den 26. januar ikke mente, det var en sag, som finansministeren kunne udtale sig om, måtte udenrigsministeren være mødt op og have redegjort for sagen.

Udover dette formalitetsspørgsmål rejste sagen to andre spørgsmål. Dels det reelle indhold af dommen, dels diskussionen om, hvorvidt PMOI er en terrororganisation, men det sidste spørgsmål mente Rune Lund ikke, man skulle diskutere med finansministeren i dag, men skulle diskutere næste fredag med udenrigsministeren.

Næstformanden sagde om det formelle spørgsmål, at sagen havde været på rådsmødet som et a-punkt. Hun forstod, at det var almindelig praksis, at finansministeren ikke forelægger a-punkter – som jo ikke drøftes på rådsmødet – medmindre de vedrører hans eget område. Derfor foreslog hun, at man tog det formelle spørgsmål op på det kommende underudvalgsmøde, som ville finde sted tirsdag den 27. februar.

Hun tilføjede, at selv om der ikke sker en egentlig drøftelse på rådsmødet, kunne det være meget fornuftigt, at udvalget vidste, at punktet var på dagsordenen, sådan at man havde mulighed for at kalde den relevante minister – in casu udenrigsministeren – i samråd.

Med hensyn til det substantielle var hun ikke i tvivl om, at sagen hører hjemme hos udenrigsministeren, som kommer i udvalget på fredag, hvor man kan arrangere et samråd med ham.

Svend Auken var enig med næstformanden i, at sagen hører hjemme hos udenrigsministeren, men a-punktsproceduren er mildest talt ikke tilrettelagt af hensyn til Europaudvalget. Derfor er den rigtige procedure, at sager af vigtighed bliver substansbehandlet i Europaudvalget, før de bliver til a-punkter. Når de først er blevet til a-punkter, er den politiske proces forbi.

Indholdsmæssigt mente Svend Auken, det var en vigtig sag, Rune Lund havde taget op. Det kunne man bl.a. aflæse af, at Svend Auken var blevet ringet op om sagen fra det britiske overhus. Svend Auken støttede derfor, at der blev et samråd med udenrigsministeren om sagen næste fredag, og så gerne, at man inden da drøftede det principielle spørgsmål om a-punkter på et underudvalgsmøde.

Finansministeren indledte sin besvarelse af samrådsspørgsmålet med at sige, at han nærmest følte sig som i et beskyttet værksted. Det indholdsmæssige i sagen ville han overhovedet ikke begive sig ind i, da sagen hører under udenrigsministeren. Han pointerede, at man i Finansministeriet havde fulgt sædvanlig praksis med hensyn til a-punkter, idet han gjorde opmærksom på, at der optræder en række a-punkter på rådsmøderne hidrørende fra mange forskellige fagministre, og dem diskuterer man ikke på rådsmødet, men godkender blot den beslutning, der er truffet i Coreper. Det er en interessant di-

skussion, hvordan man skal behandle a-punkter, men hvis man ønsker en forudgående drøftelse af dem i Europaudvalget, må det være ressortministeren, der i givet fald tager den.

Rune Lund mente, der lå et generelt problem i, at en sag, som er så vigtig, ikke af regeringen er blevet forelagt for Europaudvalget. Han forstod, at finansministeren ikke ville ind på det indholdsmæssige i sagen, men mente godt, han kunne svare på, hvorfor organisationen ikke er fjernet fra terrorlisten, hvorfor de indefrosne midler ikke er frigivet, som dommen kræver, og hvorfor der endnu ikke er blevet udbetalt erstatning for de sagsomkostninger, organisationen har haft.

Rune Lund mente godt, Europaudvalget på dette møde kunne konkludere:

- 1) at Europaudvalget udtrykker en kritik over for regeringen, fordi Europaudvalget ikke er blevet inddraget i sagen, inden den kom op i Coreper,
- 2) at Europaudvalget i fremtiden vil inddrages i sådanne sager, inden der bliver truffet beslutning, og
- 3) at der ikke må træffes nogen endelig afgørelse om at opretholde organisationen på terrorlisten, inden Europaudvalget har substansbehandlet sagen.

Svend Auken mente ikke, man kunne konkludere noget som helst, før den ansvarlige minister havde haft mulighed for at forklare sagen. Derfor syntes han ikke, Rune Lund skulle lægge op til konklusioner, som de fleste partier i Europaudvalget ville gå imod.

Europaudvalget har ikke været inddraget. Organisationens er bevaret på terrorlisten uanset dommen. Det er en kendsgerning. Den beslutning er truffet. Det tog er kørt. Domstolen har sagt, at da den pågældende organisation ikke er blevet hørt, skulle dens optagelse på terrorlisten annulleres.

Svend Auken syntes ikke, det var rimeligt at skyde på finansministeren i denne sag. Han pegede på, at der nogle gange kan være 25 a-punkter fra forskellige ministerområder, og hvis der er et land, som sætter spørgsmålstegn ved, om de kan være a-punkter, så bliver de taget af som a-punkter.

Niels Helveg Petersen kunne helt tilslutte sig, at der ikke kunne drages konklusioner, før man havde haft en drøftelse med udenrigsministeren. Han syntes, det ville være udmærket at tage det principielle spørgsmål om a-punkter op i underudvalget. Han tilføjede, at den procedure, man havde med a-punkter, var en indarbejde og meget god praksis. Hvis man ikke havde den, ville systemet sande til.

Morten Messerschmidt ville gerne høre finansministerens begrundelse for ikke at svare.

Rune Lund gjorde i anledning af Svend Aukens bemærkninger om, at toget er kørt, opmærksom på, at organisationen har fået en måned til at bevise,

at den ikke skal stå på terrorlisten, og den måned er ikke gået endnu. Han ville være utrolig ked af det, hvis den danske regering i EU lagde sig fast på en holdning, inden man har diskuteret sagen med Europaudvalget.

Finansministeren gentog over for Morten Messerschmidt, at han ikke ville gå ind i sagens substans, da den hørte hjemme hos udenrigsministeren, som han forstod ville komme i samråd om sagen.

Næstformanden gik ud fra, at der efterfølgende ville blive indkaldt til et samråd med udenrigsministeren, idet det er en interessant sag. Inden samrådet vil man i underudvalget på tirsdag diskutere det principielle i sagen.

Morten Messerschmidt takkede for svaret, men ville gerne sikre sig, at finansministeren ville komme til Europaudvalget, inden han forpligtede sig på et finansministtermøde på et a-punkt.

Næstformanden mente ikke, det var noget, man skulle forpligte finansministeren til, da det drejer sig om en sag for udenrigsministeren.

Finansministeren sagde, at praksis var, at når der var tale om a-punkter på hans eget område, havde han mandat, hvis der skulle være et sådant, og når det drejede sig om a-punkter på andre ressortministres område, havde den pågældende ressortminister fået mandat til det, hvis der skulle gives mandat. Han tilføjede, at regeringen ikke havde noget ønske om at skabe usikkerhed om, hvordan mandatgivningen egentlig foregik.

Rune Lund forstod svaret som en imødekommelse af, at den danske regering ikke ville lægge sig fast på en holdning, uden at den har været diskuteret i et samråd i Europaudvalget, hvilket han takkede for.

Svend Auken forstod det sådan, at det var nye beslutninger, Rune Lund sigtede til, og så var han enig. Der kan ikke træffes nye beslutninger inden samrådet. Han mente dog, sagen var kørt, og at der ikke var behov for at træffe nye beslutninger.

Morten Messerschmidt citerede følgende fra et referat af rådsmødet: ” ... and to give OMPI one month to present its views, together with any supporting documentation. The Council will consider any reaction by OMPI within this period of time, before taking a final decision.” Da rådsmødet fandt sted den 30. januar, er den måned, som er nævnt, ikke gået endnu. Derfor mente han, der på et eller andet tidspunkt skal træffes en endelig beslutning. Europaudvalget ville gerne tale med udenrigsministeren, inden denne beslutning blev truffet.

Rune Lund sagde, at det var præcis det, han ønskede.

Finansministeren lovede loyalt at resumere, hvad der var sagt, i en meddelelse til udenrigsministeren.

Næstformanden tilføjede, at sekretariatet også ville gøre Udenrigsministeriet opmærksom på, at det er en sag, udvalget anser for vigtig.

Rune Lund var tilfreds med svarene og glædede sig til diskussionen med udenrigsministeren.